

Sygn. akt I ACa 551/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Szewczyk
Sędziowie:	SSA Barbara Górczanowska SSA Teresa Rak (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A w W.

przeciwko H. D.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 grudnia 2013 r. sygn. akt I C 1884/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej H. D. kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. I ACa 551/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu skierowanym przeciwko A. D., D. D., H. D. i B. T. wniosła o zapłatę solidarnie kwoty 142.486,83 zł, na którą składają się należność główna oraz odsetki skapitalizowane w łącznej kwocie 123.197,47 zł oraz kwota 18.818, 76 zł tytułem odsetek naliczanych do dnia 14 lutego 2011 r. i kwota 470,60 zł tytułem kosztów. Strona powodowa podała, iż odsetki umowne liczone na bieżąco od dnia 14 lutego 2011 r. od kwoty należności głównej oraz odsetek skapitalizowanych w łącznej kwocie 123.197,47 zł naliczane wg. zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) SA, aktualnie 21% w stosunku rocznym wg stopy procentowej obowiązującej w Banku (...) S.A. na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności do dnia zapłaty.

Odsetki miały być naliczane według zmiennej stopy procentowej obowiązującej na dany okres w (...) S.A., stanowiącej każdorazowo nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki ustawowe natomiast od kwoty 18.818,76 zł liczone są od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa podała, że odsetki ustawowe od kwoty 470,60 zł liczone są od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego Strona powodowa podstawy swoich roszczeń upatrywała w umowie nr (...) o kredyt na cele mieszkaniowe oraz umowach poręczenia cywilnego udzielonego przez H. D. i B. T.. Wskazała, że umowa kredytu została wypowiedziana, a cała wierzytelność z niej wynikająca postawiona w stan wymagalności. Podkreśliła również, że skierowała egzekucję do nieruchomości, jednak koniecznym jest uzyskanie tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikom.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sąd Okręgowy w Krakowie, nakazał pozwanym, aby zapłacili na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. - z zaznaczeniem, że zapłata przez jednego z

pozwanym zwalnia pozostałych - kwotę 142.486,83 zł wraz z odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 123.197,47 zł - odsetki umowne naliczane według zmiennej stopy procentowej obowiązującej za dany okres w (...) S.A. z siedzibą w W., stanowiącej każdorazowo nie więcej niż czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP, liczone od dnia 16 lutego 2011 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 19.289,36 zł - odsetki ustawowe liczone od dnia 16 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.382 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu albo wnieśli w tymże terminie zarzuty.

Od powyższego nakazu zapłaty H. D. wniosła zarzuty domagając się jego uchylecia i zasądzenia kosztów postępowania. Podnosiła, że w toku postępowania przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie M. M. toczy się postępowanie egzekucyjne z przedmiotowej nieruchomości i w projekcie planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży licytacyjnej przedmiotowej nieruchomości, która już nastąpiła, na zaspokojenie dochodzonej w niniejszym postępowaniu należności przewidziano kwotę 98.691,29 zł. W związku z powyższym należy uznać, że we wskazanej części wierzytelność wygasła, gdyż zostanie zaspokojona. Kwestionowała również sposób działania strony powodowej w toku postępowania egzekucyjnego oraz roszczenie co do wysokości podkreślając, że nie przedstawiła ona sposobu wyliczenia wskazanej należności. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że umowa kredytu została zawarta prawie siedemnaście lat temu. Zwróciła uwagę, że z wysokości dochodzonej kwoty głównej można wywnioskować, iż kredytobiorcy w tym czasie spłacili niecałe 400 zł kapitału pożyczki, stąd należy wnioskować, iż odsetki za opóźnienia w zapłacie poszczególnych rat w znacznej części są przedawnione.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy w Krakowie uchylił w stosunku do pozwanej H. D. nakaz zapłaty i w stosunku do niej oddalił powództwo. W pkt. II zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 6290 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W pkt. III nakazał ściągnąć od strony powodowej kwotę 2673 zł tytułem zwrotu części opłaty od zarzutów, od których pozwana była zwolniona.

Rozstrzygnięcie wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

W dniu 04 listopada 1996 r. pomiędzy (...) - bankiem państwowym V Oddział w K., a A. D. i D. D. została zawarta umowa o kredyt na cele mieszkaniowe z odroczonej spłatą części należności. Na warunkach określonych w umowie bank zobowiązał się oddać do dyspozycji kredytobiorcy kwotę 72.000 zł na finansowanie zakupu lokalu mieszkalnego stanowiącego całość nieruchomości, stanowiącej własność A. D. i D. D. dla której prowadzona jest przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze Księga Wieczysta KW nr (...) (...) Wyplata kredytu miała nastąpić po dokonaniu zabezpieczenia hipotecznego kredytu. Zgodnie z §(...) kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, której wysokość równa jest wysokości stopy bazowej, o której mowa w ust.3, w stosunku rocznym, powiększonej o 6 punktów procentowych. Zmiana wysokości bazowej powodować miała zmianę wysokości oprocentowania kredytu o taką samą ilość punktów procentowych. Strony ustaliły także, że Kredytobiorca będzie spłacał bankowi zobowiązania w postaci

wpłat gotówkowych lub przelewów na rachunek kredytowy nr (...) w PKO (...) w K. w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, za który przypada spłata, pierwsza rata miała zostać spłacona w następnym miesiącu kalendarzowym po dacie wypłaty kredytu (§8.1.i2.). Pierwszą ratę spłaty ustalono w wysokości 15% miesięcznego dochodu Kredytobiorcy, stanowiącego podstawę udzielenia kredytu, tj. w kwocie 2.495,29 zł. Stosownie do § 12.1. przedmiotowej umowy Bank miał zawiadamiać Kredytobiorcę w formie pisemnej o wysokości należnych odsetek, stanie zobowiązań oraz wysokości raty w terminie 7 dnia miesiąca następującego po upływie każdego miesiąca kalendarzowego za który przypada spłata. W przypadku nieotrzymania powyższego zawiadomienia Kredytobiorca powinien spłacić ratę w wysokości ustalonej w ostatnim otrzymanym zawiadomieniu. W przypadku niespłacenia przez Kredytobiorcę raty zobowiązań w terminie wyznaczonym przez bank lub spłacenie w kwocie niższej niż to wynika z umowy spowoduje, że należność z tytułu zaległej raty lub naliczone odsetki za miesiąc, którego dotyczy zaległość, pomniejszone o dokonaną wpłatę - w zależności od tego, która kwota jest większa - stają się zadłużeniem przeterminowanym, bank wstrzymuje dalsze wypłaty z rachunku kredytowego począwszy od następnego dnia od umownego terminu spłaty do czasu uregulowania zaległej spłaty. Jeżeli Kredytobiorca nie dokona powtórnej, kolejnej spłaty zobowiązań w terminie określonym przez bank w wysłanym do Kredytobiorcy i poręczycieli drugim, kolejnym przypomnieniu lub dokona jej w kwocie niższej niż wynika to z umowy, bank wypowiada warunki spłaty ustalone w umowie. Powyższy kredyt został poręczony solidarnie przez H. D. oraz B. T.. Pismem z dnia 29 marca 2010 r. strona powodowa wypowiedziała B. T. i H. D. oraz D. D. i A. D. umowę kredytu w części dotyczącej warunków spłaty kredytu z powodu zaległości w spłacie należności. Wezwała jednocześnie pozwanych do dokonania spłaty należności z tytułu wykorzystanego kredytu w terminie do dnia 18 maja 2010 r. Wskazane należności - naliczone do dnia wyznaczonej spłaty wyniosły 8.545,91 PLN i obejmowały następujące pozycje: opłaty - 369,60 zł, odsetki za nieterminową spłatę - 746,63 zł, zaległe odsetki - 7.429,68 zł, zaległy kredyt - 0,00 zł. Łączna kwota zaległości wyniosła 8.545,91 PLN. Dodatkowo strona powodowa przypomniała o konieczności wpłaty wymaganej raty na dzień 15.04.2010 w wysokości 844,28 PLN. W dniu 12 lipca 2010 r. (...) Bank (...) w W. wezwała pozwanych do zapłaty niespłaconego kapitału w kwocie 71.667,18 PLN, odsetek skapitalizowanych - 51.530,29 PLN, odsetek wymagalnych do dnia 12.07.2010 r. - 1.955,69 PLN, odsetek karnych w kwocie 1.659,40 PLN, dalszych należnych odsetek naliczanych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień 12.07.2010 r. - 20% w stosunku rocznym oraz kosztów powiadomień i monitów w kwocie 369, 60 PLN, w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania. W wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 14 lutego 2011 r. figurowała wymagalna wierzytelność wobec A. D. i D. D. (Kredytobiorcy) oraz H. D. i B. T. (poręczyciele), na którą składały się następujące kwoty: należność główna (kapitał niespłaconego kredytu) w wysokości 71.667,18 PLN, odsetki skapitalizowane w wysokości 51.530,29 PLN, odsetki naliczone do 14.02.2011 r. w łącznej wysokości 18.818,76 PLN oraz koszty w kwocie 470,60 PLN. Zgodnie z tym dokumentem dalsze należne odsetki od dnia 14.02.2011 r. miały być naliczane od kwoty w/w należności głównej oraz odsetek skapitalizowanych, tj. 123.197,47 PLN - wg. umownej stopy procentowej wynoszącej 21,00% w stosunku rocznym (stopa procentowa obowiązująca w (...) SA na dzień wystawienia niniejszego wyciągu z ksiąg bankowych dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności) i obciążać miały wskazanych powyżej dłużników. Pismem z dnia 19 listopada 2010 r. pozwana H. D. poinformowała stronę powodową, iż w Gazecie (...) z dn. 02.11.2010 r. ukazało się obwieszczenie potwierdzające pierwszą licytację nieruchomości przy ul. (...) w K.. Kolejnym pismem, z dnia 30 stycznia 2011 r. pozwana poinformowała Bank o wyznaczonej dacie drugiej licytacji oraz zwróciła się o niezwłoczne powiadomienie komornika M. M. o aktualnym stanie zadłużenia z tyt. Kredytu

udzielonego A. D. oraz D. D.. W dniu 14 marca 2011 r. pozwana zwróciła się do strony powodowej z pytaniem, czy wierzytelności wobec Banku z tytułu przedmiotowej umowy kredytu zostały zaspokojone, wobec faktu sprzedaży nieruchomości będącej zabezpieczeniem kredytu hipotecznego. W piśmie z dnia 28 kwietnia 2011 r. strona powodowa poinformowała pozwaną H. D., iż Bank podjął działania zmierzające do uzyskania tytułu wykonawczego uprawniającego do skutecznego współuczestnictwa w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym, a także do partycypowania w kwocie uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości. Zgodnie ze sporządzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Śródmieścia M. M. projektem planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika, tj. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie Wydział IV Ksiąg Wieczystych prowadzi

księgę wieczystą nr (...), w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. w W. i innym przeciwko A. D. ustalono, że podziałowi podlega kwota uzyskana z egzekucji w/w nieruchomości w wysokości 346.946,67 zł. Na podstawie powyższego planu, Komornik Sądowy postanowił w ramach kategorii V przyznać wierzycielowi hipotecznemu (...) SA w sprawie KM 24/29/A/09 kwotę 98.691, 29 zł (pkt.3) oraz w ramach kategorii X (pkt. 4) przyznać temu wierzycielowi hipotecznemu w sprawie KM (...) kwotę 0,00 zł. Uzasadniając powyższe Komornik wskazał, iż nieruchomość dłużnika sprzedał na drugiej licytacji za cenę 346.946, 67 zł. Postanowienie o przysądzeniu własności zostało wydane 22 czerwca 2011 r., a uprawomocniło się 10 października 2011 r. Poszczególne należności zostały obliczone na dzień sporządzenia planu, tj. na dzień 09.12.2011 r. Kolejność zaspokajania wynika natomiast z art. 1025 § 1 k.p.c. W kategorii V zgodnie z art. 1025 § 1 pkt 5 zaspokojeniu podlegają należności zabezpieczone hipotecznie na rzecz Banku (...) SA w sprawie K. (...) /09 w kwocie 98.691, 29 zł. Zgodnie z art. 1025 § 3 kpc w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia egzekucji w sprawie KM 2429/09, w równym stopniu z należnością ulegają zaspokojeniu odsetki i koszty postępowania. Jednakże z pierwszeństwa równego z należnościami czwartej, piątej i ósmej kategorii korzystają odsetki tylko za dwa ostatnie lata przed przysądzeniem własności, a koszty postępowania w wysokości nieprzekraczającej dziesiątej części kapitału. Pozostałe odsetki i kwoty zaspokajają się w kategorii dziesiątej. Wierzyciel hipoteczny - strona powodowa - nie przedłożyła tytułu wykonawczego, dlatego też przyznana planem podziału kwotę 98.691,29 zł pozostawiono na rachunku depozytowym Sądu Rejonowego dla Krakowa

- Śródmieścia. Pozostała należna (...) SA kwota 68.614, 95 zł podlega zaspokojeniu w kategorii X - inne należności, gdyż (...) nie jest wierzycielem egzekwującym. W związku z wyczerpaniem sumy podlegającej podziałowi, wierzytelność zaliczona do kategorii X nie została zaspokojona. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, VI Wydział Cywilny zmienił projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości w ten sposób, że w pkt IV 4. pkt 1 projektu zamiast kwoty 92.212, 83 zł wpisał kwotę 92.217, 85 zł, a w pkt IV 4. pkt 6 projektu zamiast kwoty 459,45 zł wpisał kwotę 454,43 zł. W pozostałym zakresie projekt został zatwierdzony. Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie między stronami niesporny. Spór sprowadza się do odmiennych ocen konsekwencji prawnych powyższego stanu faktycznego.

Dokonując oceny prawnej wskazał, że w świetle przedstawionych dowodów zasadny okazał się zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną. Sąd Okręgowy przyjął, że termin przedawnienia dla wskazanego roszczenia wynosi 3 lata. Wskazał, że umowę kredytu strony zawarły w dniu 4 listopada 1996r., a pozew w niniejszej sprawie został wniesiony za pośrednictwem poczty dopiero w dniu 14 czerwca 2011 r. Wskazując na ciężar dowodu podniósł, że strona powodowa, nie przedstawiła dowodów potwierdzających datę wymagalności kredytu, a także terminu jego uruchomienia, co pozwala przyjąć, że został on uruchomiony niezwłocznie po zawarciu umowy i spełnieniu przez pozwaną warunku o którym mowa w §7 umowy. Sąd Okręgowy przyjął również, że brak informacji dotyczących wysokości kolejnych rat pozwalał przyjąć, że były one równe i wynosiły 2.495,29 zł, co z kolei pozwala przyjąć, że kredyt powinien zostać spłacony najpóźniej po 29 miesiącach. Zwrócił również uwagę, że strona powodowa zaniechała wykazania sposobu wyliczenia odsetek umownych liczonych od zmiennej stopy procentowej. Podniósł, że nawet w przypadku, gdyby przyjąć, że odsetki te wyniosły kwotę 51.530,29 zł, to przy regularnych wpłatach powinny być spłacone po 21 miesiącach. Uwzględniając, iż wpłaty na poczet zadłużenia w pierwszej kolejności przeznaczone miały być na spłatę odsetek a następnie na spłatę kredytu (§ 10.1. umowy), mając na uwadze wyżej przedstawione wywody odsetki i kredyt powinny zostać spłacone najpóźniej w terminie 50 miesięcy, liczonych od stycznia 1997 r., roszczenie uległo więc przedawnieniu w 2005 r. Powyższe rozważania zastosować należy również w zakresie zapłaty niesprecyzowanych kosztów w kwocie 470,60 zł. Również w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie stwierdził, iż również one uległy przedawnieniu, wskazując, że przedawniają się one najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego. Na marginesie podniósł, że wierzytelność objęta żądaniem pozwu

została częściowo spełniona, skoro na rachunku depozytowym pozostawiona została kwota 98.961,29 zł, która zostanie stronie powodowej wypłacona w momencie przedłożenia przez nią tytułu wykonawczego, w posiadaniu którego się znajduje. O kosztach procesu orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. obciążając stronę powodową tymi kosztami. Ponadto

na podstawie art. 113 u.k.s.c. nakazał ściągnąć od strony powodowej kwotę 2673 zł tytułem zwrotu części opłaty od zarzutów.

Apelację od wyroku złożyła strona powodowa i zaskarżając go w całości wniosła o zmianę poprzez zasądzenie od pozwanej kwoty 142.486,83 zł wraz z odsetkami liczonymi zgodnie z żądaniem pozwu ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów za obie instancje. Zarzuciła mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego w tym art. 118 k.c. polegające na błędnym przyjęciu, iż dochodzone przez powoda roszczenie uległo przedawnieniu;
2. naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym art. 233 k.p.c. polegające na pominięciu przez Sąd zgłoszonych przez stronę powodową wniosków dowodowych, w tym wezwania do zapłaty dłużników z dnia 12 lipca 2010r. wraz z dowodami doręczenia pisemnego wezwania do zapłaty, co spowodowało błędne ustalenie stanu faktycznego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego są prawidłowe, a Sąd Apelacyjny w pełni je podziela i przyjmuje za własne.

Strona powodowa podnosząc zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. nie wskazuje w jakim zakresie ustalenia te Sąd poczynił w sposób sprzeczny z zasadami logiki czy doświadczenia życiowego. Należy podzielić stanowisko Sądu I instancji, który wskazał, że treść przedłożonych dowodów, nie pozwala ustalić daty wymagalności roszczenia objętego przedmiotowym pozwem. Prawidłowe były też wnioski jakie Sąd I instancji wyprowadził z dowodu przedstawionego przez stronę powodową w postaci wezwania do zapłaty, który to dokument nie mógł stanowić podstawy ustaleń w zakresie obowiązków stron wynikających z umowy, w szczególności daty zaistnienia okoliczności, w świetle których istniała podstawa do wypowiedzenia umów kredytu. Treść przedstawionych przez stronę powodową dowodów nie daje odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób umowa miała być wykonana, co z kolei nie

pozwała na ustalenie okoliczności dotyczących wypowiedzenia umowy kredytu i daty wymagalności roszczenia. Ciężar wykazania tych okoliczności spoczywał na stronie powodowej, która poprzestała na przedłożeniu umowy, wyciągu z ksiąg oraz wezwań do zapłaty, z których wynika jedynie fakt zawarcia umowy oraz wysokość zadłużenia związanego z niewykonaniem umowy kredytu. Kwestia sposobu wyliczenia dochodzonej w ramach niniejszego postępowania kwoty, w tym w szczególności wskazania od jakiej daty kredytobiorca zalegał ze swoimi zobowiązaniami, miała kluczowe znaczenia dla rozpoznania zarzutów przedawnienia. Strona powodowa w żaden sposób nie zareagowała na argumenty pozwanej dotyczące okoliczności wypowiedzenia umowy kredytowej użytej w kontekście twierdzenia, że do wypowiedzenia doszło czternaście lat po jej zawarciu. Powyższe twierdzenie winno wywołać reakcję strony powodowej wobec uzasadnionych wątpliwości w tym zakresie, wynikających chociażby z tego, że pomimo tak znacznego upływu czasu kapitał kredytu (72.000 zł) został spłacony w nieznacznym wysokości 400 zł, o czym świadczy stan zaległości potwierdzony wyciągiem z ksiąg bankowych, który na dzień 14.02.2011 r. wyniósł 71.667,18zł. Z treści wypowiedzenia umowy kredytu w części dotyczącej warunków jego spłaty wynika, że na dzień 29.03.2010r. suma należności wynosiła 8.445,91 zł, z czego opłaty 369 zł, odsetki za nieterminową spłatę 746,63 zł, zaległe odsetki 7.429,68 zł (k. 26). Wskazane wezwanie nie korespondowało z treścią monitu z dnia 12.07.2010r., gdzie suma odsetek skapitalizowanych została wskazana na kwotę 51.530,29 zł, odsetek wymagalnych do dnia 12.07.2010r. na kwotę 1659,40 zł, odsetek karnych na kwotę 1659,40 zł oraz kosztów powiadomień i monitów na kwotę 369,60 zł. Wypowiedzenie to, nie koresponduje również ze stanem należności jaki został wskazany w wyciągu z ksiąg banie owych nr 15/2011 r (k.38). W świetle zapisu §12 ust. 7 umowy bank był uprawniony do wypowiedzenia warunków spłaty kredytu w sytuacji braku spłaty zobowiązań, po drugim, kolejnym bezskutecznym przypomnieniu. Wobec poczynionych ustaleń, co do wysokości raty, która w świetle zapisu §9 w zw. z §12 ust. 1 i 2 umowy wynosiła 2.495,29 zł, a co za tym idzie hipotetycznej daty spłaty wszystkich zobowiązań, w pełni uzasadnione są wątpliwości związane z wysokością zadłużenia oraz tym, jaką datę należało przyjąć za chwilę, kiedy bank mógł w najwcześniej możliwym

terminie wypowiedzieć umowę. Bieg terminu przedawnienia roszczenia wynikającego ze zobowiązania rozpoczyna się w dniu, w którym świadczenie powinno być spełnione. Wobec tego, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy doszło do wypowiedzenia umowy kredytowej i postawienia wierzytelności w stan wymagalności chwilę tą należała wiązać z momentem, gdy zaistniała podstawa do wypowiedzenia umowy kredytu przez bank, a nie z datą faktycznego wypowiedzenia wskazanej umowy. W tym wypadku zastosowanie znajdzie art. 120 §1 zd. 2 k.c. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r. I CSK 243/08 OSNC 2010/1/16, Biul.SN 2009/5/10, M.Prawn. 2010/6/340-341, lex 496124). W tym stanie rzeczy dowód na okoliczność wypowiedzenia umowy oraz stanu zaległości, nie był wystarczający dla ustalenia wskazanej chwili, a to wobec nie wykazania warunków spłaty zobowiązań wynikających z umowy. Nie sposób okoliczności tych wyprowadzić z samej umowy kredytu, której zapisy, dotyczące sposobu obliczenia raty i sposobu jej zaliczenia, nie są czytelne i dla ich interpretacji wymagają wiadomości specjalnych.

Ciężar wykazania okoliczności, z których strona powodowa wywodziła skutki prawne spoczywał zgodnie z art. 6 k.c. na niej. Strona powodowa nie wykazała w odpowiednim momencie inicjatywy dowodowej, w szczególności w żaden sposób nie ustosunkowała się do twierdzeń pozwanej zawartych w zarzutach. Nie stawiała się również na rozprawie przed Sądem I i II instancji. Powyższe wobec eksponowanych przez Sąd I instancji okoliczności niespornych dotyczących daty zawarcia umowy kredytu doprowadziło Sądy obu instancji do wniosków tożsamy, że roszczenie strony powodowej nie zostało należycie wykazane, co czyniło skutecznym zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną H. D..

Mając na uwadze wskazane wyżej argumenty Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony powodowej na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądził na rzecz pozwanej koszty procesu w wysokości stawki minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika w osobie adwokata. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd Apelacyjny ustalił w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (§6 pkt. oraz §13 ust. 1 pkt. 2).